

serné dohos tarhonyát is főzetett a katonáknak, mire a vádlott hevesen tiltakozik és azt mondja, hogy ez csak egyszer történt meg és ekkor is a férje kívánságára, de ő többet nem engedte meg. Az elnök a két szakácsnő vallomásaiból megállapítja, hogy Strasserné több ízben is kiadott nekik dohos tarhonyát, de ők nem fogadták el. Az elnök a nyomozás adatai alapján utal arra, hogy Strasserék dr. Schaf Jakab ezredorvost uzsonnákkal, ingyenebédekkel és tokaji asszuval igyekeztek lekötelezni.

— Kényszerhelyzetben voltunk, — védekezik Strasserné.

Arról, hogy a férje rendes havi fizetést adott *Bacsinszky* csendőrhadnagynak, nem tud. Azt, hogy a férjével annak letartóztatása után is levelezett volna, tagadja. Nem tud arról sem, hogy lakásán házkutatást tartottak. Az elnök csupán részleteket olvasott fel Strasserné naplójából, amelyet a *szegedi* vizsgálati fogsága alatt készített. A naplóban sok érdekes részlet volt.

— Kért-e Rádl ügyvédtől tanácsot, — kérdezte az elnök.

— Igen voltam. Két betétkönyvet vittem és megkérdeztem, hogy mit csináljak velük. Az ügyvéd azt mondta, hogy ha tisztességesen szereztük a pénzt, akkor nincs ok elrejténi.

— És Ön dacára ennek elrejtette!

Ezután az elnök megállapította, hogy Strasserné a fogságban is levelezett a férjével. A leveleket hajtűvel írta. Ebben az időben buskomor volt és öngyilkossági gondolatokkal foglalkozott. A délutáni tárgyaláson *Bodnár* Hermina szakácsnőt hallgatták ki, aki terhelően vallott. Előadta, hogy nemcsak a férje, hanem Strasserné is intézkedett, hogy kisebb adagokat adjanak a katonáknak. A tejet és a bort is megvizezték. A tanut nem eskették meg, mert ő is tettestársnak látszik. A tárgyalást szerdán folytatják.

— **Halárusítás kilószámra.** *Kiss Gyula* törvényhatósági bizottsági tag indítványt tett arra, hogy a halárusítás csak kilószámra legyen megengedve, darabszámra pedig ne legyen szabad halat árusítani. Az indítványt a tanács kiadta dr. *Szalay* József főkapitánynak véleményezés végett. Az indítvánnyal a városi tanács a legközelebbi ülésen fog foglalkozni.

— **A detektiv büne.** 1915. szeptember 18-án hajnalban *Adorján* Jeromos újvidéki detektiv minden ok nélkül letartóztatta *Singer* Mihály újvidéki üzletvezetőt és több órán át a rendőrkapitályságon fogva tartotta, sőt tetteleg is bántalmazta. *Adorján* részegen betért *Singer* üzletébe, ahol bort rendelt. Az üzletvezető látta, hogy a detektiv részeg és nem akarta kiszolgálni. *Adorján* ezen annyira dühbe jött, hogy a kaszárnnyába sietett, ahonnan két katonával tért vissza, akikkel *Singert* a rendőrségre cipeltette. Az újvidéki törvényszék személyes szabadság megsértése és súlyos testisértés miatt *Adorjánt* három havi fogságra ítélte. Kedden foglalkozott az ügygel a szegedi ítélőtábla és a törvényszék ítéletét indokainál fogva helybenhagyta.

— **A hadbavonult katonák családtagjainak** segélyezésére alakult központi bizottság május 31-én, szerdán déli 12 órakor a városháza bizottsági termében ülést tart.

— **Védekezés a veneriás betegségek ellen.** A nemi betegségek elleni védekezést szorgalmazó, tisztán társadalmi alapon szervezkedő szegedi bizottság június 3-án délután 6 órakor a városháza tanácstermében ülést tart.

— **Holttest a Tiszában.** Hétfőn éjjel egy 45 év körüli férfi hulláját fogták ki a felső tiszaparton a Tiszából. Dr. *Berkes* Dezső kórházi orvos megvizsgálta a hullát és megállapította, hogy a halál okát fulladás okozta. A holttesten küllerőszak nyomai nem voltak konstátálhatók. Kedden délelőtt dr. *Borbola* Jenő bűnügyi kapitánynak sikerült a hulla kilétét megállapítani. A kifogott holttest *Prellinger* József kendergyári munkással azonos. *Prellinger* május 24-én tűnt el a Petőfi Sándor-sugárút 15. szám alatti lakásáról.

— **A süket asszony öngyilkossága.** *Kelemen* Antalné 58 esztendő, Hóbiárthasa-utca 26. szám alatti lakos kedden reggel afölötti elkeseredésében, hogy néhány nap előtt megsejketült, a kutba ugrott, ahol megfulladt. A kórház hullaházába szállították.

Tanuljunk idegen nyelveket a Városi Nyelviskolában. Telefon 14—11.

Pihenő a verduni front mögött

Két napi szabadságra mentem a front mögötti kis helységbe, hogy megfürödjem, mossassak és megborotválkozzam. Aki fölvált, szerenés és viszontlátást kíván. Erre szükség is van, mert egy lépést sem tehetni meg annak veszélyeztetése nélkül, hogy az embert elkapja egy francia gránát. Mindenfelé szórják őket a legnagyobb kalibertől.

Itt a futóárok vége. A „gránátok útján” — így nevezzük a *Forges-endön* keresztülvezető utat — sietve felkapaszkodik az ember. Laza tagokkal, minden pereben készen arra, hogy beleugorjak a lapos utmenti árokba. A szürke sár felesapódik a köpenyre. Sárréteg borít be mindent. A cipőm bőre vörös és lyukas, mint a tapló.

Gyöngyvirág és szarkaláb mosolyog a gyér napsugárban, amelyet újabb esőfelhő zsarnoki módon el fog takarni. Hogy virágot szakítsak, arra nincs idő. Arra sincs, hogy hallgassam a madarak esiesergését, amelyek az ezer meg ezer gránáttól sebzett erdőből nem menekültek el. A tavaszi fák világoszöld lombjában hintáznak. Csak a lövedékek zugását hallgatom, miközben szemmel tartom a gödröket és árkokat, hogy fedezéket találjak, mihelyt közelemben hullanak le a gránátok.

Az erdő ritkul. *Drillancourt* és *Gercourt* rommá lőtt házait a ny puha kézzel simogatja. Ragyogó sznek: a zöld, arany, kék és bíborvörös árja terjeng szét a Maas völgyén.

Most jó *Sivry*, *Brabant*.

— Hogy még mindig nem mondanak le a győzelem reményéről! — szól mosolyogva az egyik bajtárs. Aki ezt a területet elvesztette, az le van győzve!

Keresztülhaladunk *Septsarges* erdején. A tüzéségi harc tompán és távolból hallik. Egy

fácán kiáltoz. Foglyok rebbennek föl. Az erdőben elrejtve lezuhant repülőgép pihen. Szétzuzottan. Nemzeti színei elfakultak. Ami használható volt rajta, el van távolítva. Néhány vászonrongy, néhány drót, eltört rudak. Madárakra emlékeztet, amely télen elpusztult. A bogarak tavasszal fölfalták. Néhány toll és esont maradt belőle, holott azelőtt büszke ivben keringett az erdő fölött.

Most benn vagyok a kis faluban, ahol pihenőm lesz. A forgalom élénk. Lőszeroszlopok, élelmezési és egészségügyi oszlopok. Zászlóaljok, amelyek fölváltásra indulnak, zászlóaljok, amelyek pihenőn vannak.

Estére meg vagyok hiva. Milyen különösen hangzik! Néha egyik-másik bemászott a fedezékünkbe: „Emberek, nincs egy korty kávétek? Olyan borzasztóan szomjas vagyok!”

És barátom nagyszerűen megvendégel. Sőt kése, villája és tányérja is van a számomra. És mi mindent nem képes adni! Tokmajonészt és datolyát. Ki mer ilyenre egyáltalán még csak gondolni is?

Másnap napsütés. Ruhám tiszta, eszím békén. Fölmegyek a falu mögötti magaslatra és nézek a *Mort Homme* és a 304. magaslat felé. Mozdulatlanul állnak a sárga léggömbök a kékségben. A nehéz tüzéség tüzeit irányítják. Magas füstoszlopok ülnek a harc terep fölött. A levegő reszket a gránátok bomlásától. — És a pacsirták mégis énekelnek!

Oly hamar elfelejti az ember a veszélyt. Az állati fölülkerekedik minden más érzelmen. A pók, amelyet az imént megérintettél, az ijedelem pillanatának a hatása alatt csak megmeredten ül. De a következő pillanatban már rácsap a légyre és fölhalja.

Este a falu piacán hangverseny. Egy ezred zenekara játszik. A katonák lomha mozdulatokkal sétálnak föl-alá. Karjuk nehéz, lusta nyugalommal mozog. Az, aki a tüzből jó, ujjnak és figyelemreméltónak látja azt.

Valamikor megmosolyogtuk a bolondos írókat, akik az emberi szépségért lelkesültek. Ma ezt már nem tehetjük. Legkevesebbé itt, ahol a barát és ellenség hakatombái esnek áldozatul.

Azért születtek, hogy rendeltetésük beteljesedése előtt elpusztítsák egymást? Kidöntjük a fát, mielőtt a gyümölcsét ismernők?

A zenekar vidámat játszik. A katonák lassan, gyönyörködve sétálnak föl-alá. A távolban szakadatlanul bömböl az ágyudörgés.

Talán hamarosan megindul a roham.

A. Goswick.

Fényképezőgépek

s az összes fényképeseti cikkek kaphatók a

Segesváry-drogeriában

Kárász-utca 6. Telefon 3-42.

Alkalmi könyvvásár Várnay L. Könyvkereskedésében, Szegeden.

Az irodalom legnagyobb kincsei rendkívül leszállított áron szerezhetők be
1916. június 20-ig.